

*М.М. Кошевий,
Дніпропетровський національний університет*

УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ БАНКУ – ОСНОВА ВИЗНАЧЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ЙОГО ПРОДУКЦІЇ

Собівартість продукції банку є одним із ключових показників ефективності його роботи та показником ефективності управління витратами банку.

За своїм складом собівартість продукції банку – це витрати банку, які безпосередньо пов’язані з реалізацією банківської продукції.

Визначення собівартості банківської продукції може бути організоване різними методами залежно від виду діяльності банку, її організації, організаційної структури банку, потреб в управлінні витратами тощо.

Ринок формує відповідні вимоги до якісних і кількісних характеристик банківської продукції, які в свою чергу обумовлюють вимоги до технології формування банківських продуктів. Характеристика продукції та технологія її “виробництва” визначають структуру і кількість необхідних ресурсів щодо забезпечення виконання передбачених обсягів діяльності. Паралельно формуються вимоги до технології. При цьому необхідно визначити, що послідовність прийняття рішення може бути різною: як ресурси можуть визначати необхідну технологію, так і технологія може визначати необхідний обсяг відповідних ресурсів.

Технологія є базою, на основі якої формуються основні і допоміжні процеси банку, що необхідні для забезпечення технології основної та допоміжної його діяльності, так і для забезпечення діяльності банку в цілому. Характер бізнес-процесів разом із попередніми ланками обумовлюють діючу систему управління даними процесами. Останнім елементом даної послідовності є організаційна структура банку, кожний підрозділ якої призначений для виконання відповідних бізнес-процесів і функцій управління діяльності банку в цілому (рис. 1).

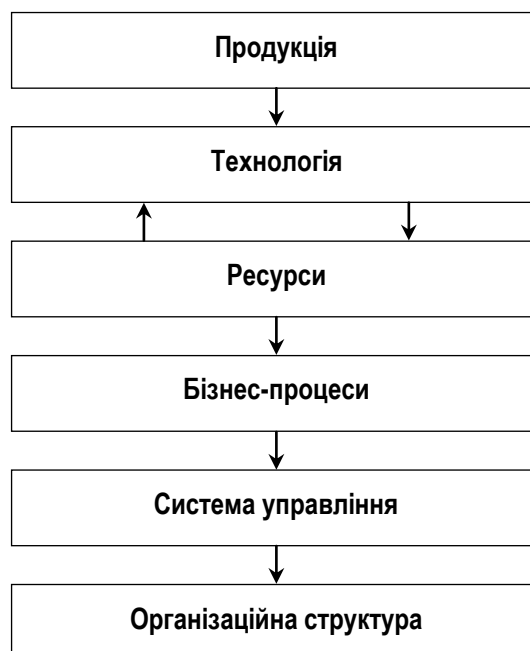

Рис. 1. Послідовність взаємопов'язаних об'єктів виникнення витрат банку

Для забезпечення зниження витрат і відповідно собівартості банківської продукції за кожним із об'єктів зазначеної послідовності виникнення витрат необхідно виділити відповідні напрями. При чому мінімізувати можна як внутрішні витрати банку, так і зовнішні. У подальшому всі виявлені витрати, які потребують зниження, необхідно розподілити на три групи:

- витрати, які не підлягають перегляду через існуючі обмеження з боку банку;
- витрати, пов'язані із зобов'язаннями, які можуть бути перенесені або переглянуті на більш пізній термін;
- витрати, які можуть бути відхилені або перенесені на інші періоди без суттєвої шкоди для банку.

Виходячи з такого групування, скорочення витрат здійснюється поетапно: в першу чергу скорочуються витрати третьої групи, потім – другої, в останню чергу – з третьої і так далі.

У кінцевому підсумку від якості та глибини розробленої схеми зниження витрат на етапі планування залежить можливість зниження собівартості продукції, а отже, забезпечення банку необхідним прибутком.

Кошевий, М.М. Управління витратами банку – основа визначення собівартості його продукції [Текст] / М.М. Кошевий // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика: збірник тез доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції (15-16 травня 2008 р.) : у 2-х т. – Суми : УАБС НБУ, 2008. – Т. 2. – С. 27-29.